

Súd: Okresný súd Martin  
Spisová značka: 15Csr/1/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717201479  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová  
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717201479.4

## Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobkyne: Q. N., V.. XX.XX.XXXX, P. L. XXX, XXX XX L., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

### rozhodol:

Rozsudok rozhodcovského súdu - Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská arbitrážna a. s., Karloveské rameno 6, Bratislava - mestská časť Karlová Ves 841 04, IČO: 35 922 761 (predtým obchodné meno Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava 840 04, IČO: 35 922 761), spoločnosť zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel SA, vložka č. 3530/B, vydaní v konaní vedenom pod sp. zn. SR00655/11 zo dňa 22.3.2011, sa z r u š u je.

II. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške týchto trov bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 eur Slovenskej republike podľa priloženého príkazu na úhradu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

### odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu 7.2.2017 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava sp. zn. SR 00655/11, vydaného 22.3.2011. Namietala, že :

- nemala spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu
- nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo jej nebolo umožnené zúčastniť sa na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- rozhodcovským rozsudkom s rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- stály rozhodcovský nebol ustanovený v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ust. zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci jeho nariadenie žalobkyňa navrhovala za okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania dôvodne vyplývala potreba jeho nariadenia, najmä preto, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať sa jej uvedenými návrhmi a tvrdeniami a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila, nevykonala jej navrhované dôkazy alebo jej neumožnil predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

- stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ust. všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúci dobrým mravom,
- výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. Podaním doručeným súdu 16.3.2017 sa k podanej žalobe vyjadroval žalovaný ( č.l. 10), kde uviedol, že sa nejedná o prípad, na ktorý by sa mali vzťahovať ust. § 20 písm.e) Civilného sporového poriadku ( ďalej len „CSP“ ), vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin, nakoľko má za to, že žalobkyni nemožno priznať postavenie spotrebiteľa. Žalobkyňa sa s danou žalobou obrátila na súd vecne príslušný, nie však miestne príslušný všeobecný súd, a teda nedošlo k splneniu podmienok, za ktorých môže súd konať. Poukázal na to, že postavenie žalobcu ako spotrebiteľa žalovaný rázne odmieta. Dňa 30.11.2009 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere č. 609000145, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver na účel povolania. Žalobkyňa podpisom potvrdila, že informácie, ktoré poskytla žalovanému sú pravdivé. Skutočnosť, na čo konkrétne bol žalobkyňou následne poskytnutý úver aj využitý, žalovaný neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Zmluvu o úvere č. 609000145 nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ust. Občianskeho zákonníka ( ďalej len „OZ“). Predmetná zmluva o úvere č. 609000145 bola uzavretá na výkon povolania, v dôsledku čoho žalobkyňa nie je spotrebiteľom v zmysle definície spotrebiteľa podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. neskôr zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Podľa judikatúry ESD dokonca nie je spotrebiteľom ani podnikateľ konajúci mimo rámca svojho podnikania. Žalovaný nie je povinný preukázať, na čo v skutočnosti žalobkyňa použila peniaze, ale na aký účel jej boli poskytnuté. Zmluvy o úvere nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ( ďalej len „ObZ“), kde teda zmluvné strany sa riadia ust. ObZ. V prípade postavenia žalovaného treba akceptovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s dlžníkom vstupoval. Ak dlžník v zmluve o úvere uviedol a aj podpísal, že poskytované peňažné prostriedky sú na účel jeho podnikania, treba chrániť dobrú vôľu žalovaného a dlžníkovi nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Nakoľko dlžník nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Vzájomný právny vzťah účastníkov konania je teda obchodno-právny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Podľa žalovaného je rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi ním a žalobkyňou tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko v čl. II ods. 1 umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobkyne, aby spor so žalovaným riešila výlučne v rozhodcovskom konaní. Navyše žalobkyňa mala možnosť v zmysle rozhodcovskej zmluvy od nej odstúpiť v lehote 10 dní tak, ako je uvedené v čl. II ods. 3, čo však neurobila. Žalobkyňa má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym spôsobom riešenia sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. V danom prípade má rozhodcovské konanie plne oporu v zákone o rozhodcovskom konaní, ktorý arbitrabilitu spotrebiteľských sporov nevyklučuje a nezakazuje. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva jednoznačne z ust. § 4 ods. 2 písm.r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch zákon č. 255/2001 Z.z., ako aj aktuálne účinného ust. § 9 ods. 2 písm.v) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere, ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Platné a účinné ust. týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v OZ nielen lex specialis ale aj lex posterior a teda jednoznačne majú prednosť pri aplikácii. Prípustnosť rozhodcovského konania spotrebiteľských sporov vyplýva jednoznačne aj z odporúčania komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov. Medzi žalovaným a žalobkyňou bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste

papiera, oddelene od samotnej zmluve o úvere číslo 609000145. Z tohto dôvodu žiada žalovaný, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Súd uznesením č. k. 15Csr/1/2017-23 zo dňa 9.10.2017 zamietol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin vznesenú žalovaným v podaní zo dňa 16.3.2017. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.10.2017.

4. Zároveň v rámci tohto konania si súd vyžiadal zo Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská arbitrážna a.s. na zapožičanie ich spis sp. zn. SR 00665/11, z ktorého kópie písomností tvoriacich tento spis, sú súčasťou tohto konania. Zároveň si súd vyžiadal aj od súdneho exekútora na zapožičanie exekučný spis spisu EX 2089/2012 17Er/5549/2012, pod ktorým sa vedie exekúcia v súvislosti s predmetným rozhodcovským rozsudkom.

5. Súd vo veci vykonal nariadené pojednávania za prítomnosti žalobkyne, v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Na predmetnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa Antónia Lamošová, obchodná zástupkyňa žalovaného.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to fotokópiami listín rozhodcovského konania, ktoré sa viedlo pod sp. zn. SR 00655/11 ( č. l. 31- 41). Ďalej sa oboznámil s pripojeným exekučným spisom súdneho exekútora č. EX 2089/16, vykonal výsluch žalobkyne, svedkyne Antónie Lamošovej. Súd sa oboznámil aj s exekučným spisom sp. zn. 17Er/5549/2012 a v rámci tohto konania doložil do spisu kópiu uznesenia o zastavení exekúcie pre neprípustnosť, v súčasnosti je spis sp. zn. 17Er/5549/2012 na KS v Žiline z dôvodu podania odvolania. Súd mal preukázaný tento skutkový stav:

7. Žalovaný podal dňa 11.1.2011 na Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská arbitrážna a.s. ( predtým Slovenská rozhodcovská a.s.- zmena obchodného mena) návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorým sa voči žalobkyňi domáhal zaplata sumy 765,23 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 762,23 eur od 5.11.2010 do zaplata, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo sumy 765,23 eur od 27.12.2010 do zaplata, trov rozhodcovského konania. Žalovaný sa domáhal v rámci rozhodcovského konania zaplata zmenky, ktorú mala vystaviť žalobkyňa ( vystaviteľ) v jeho prospech ( remitent) vo forme blankozmenky, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Žalovaný a žalobkyňa pri vystavení zmenky uzatvorili dohodu o vyplňacom práve zmenky, obsahom ktorej bolo oprávnenie žalovaného, ako remitenta za dohodnutých podmienok doplniť do blankozmenky zmenkovú sumu a dátum začatia úročenia zmenkovej sumy. Žalovaný následne oznámil žalobkyňi predloženie zmenky na platenie, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.12.2010 s tým, že sa viedlo aj mediačné konanie, ktoré, ale bolo zmarené práve podľa žalovaného z dôvodu na strane žalobkyne. Žalobkyňa na predloženú zmenku pred podaním návrhu na začatie rozhodcovského konania mal uhradiť sumu v celkovej výške 114 eur s tým, že v ďalšom poukazoval aj žalovaný na to, že sa dohodli v zmluve o úvere so žalobkyňou, že je povinná uhradiť žalovanému ako veriteľovi všetky náklady ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením práva v mediačnom konaní. Súčasťou tohto návrhu na začatie rozhodcovského konania bola aj samotná zmluva o úvere zo dňa 30.11.2009 spolu so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru ( č. l. 32,33 ). Zmenka, ktorá bola vystavená v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere ( č. l. 34), prehľad práv a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere ( č. l. 35), ako aj pokus o zmier, ktorý adresoval žalovaný žalobkyňi ( č. l. 36) listom zo dňa 20.12.2010.

8. Súd ďalej z pripojených listín zistil, že Stály rozhodcovský súd vyzval žalobkyňu v rámci rozhodcovského konania, teda žalovanú, aby sa vyjadrila a predložila svoju žalobnú odpoveď. Uvedené bolo doručené žalobkyňi ako žalovanej v rozhodcovskom konaní 26.1.2011 ( č. l. 38). Následne bol vydaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zaviazal žalobkyňu ako žalovanú v rozhodcovskom konaní k úhrade sumy 765,23 eur spolu so zmenkovým úrokom, zákonným úrokom a trovami rozhodcovského konania ( č. l. 30). Predmetný rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyňi dňa 4.4.2011 ( č. l. 41).

9. Rozhodcovské konanie do 1.1.2015 bolo upravené zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Tento zákon upravoval rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike, uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí SR ( § 1 ods. 1 písm. a,

b citovaného zákona). Tento právny predpis sa vzťahoval na rozhodcovské konanie, v ktorom sa riešili spotrebiteľské spory. Zákon č. 335/2004 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov ( ďalej len „ zákon č. 335/2014 Z. z.“) osobitne upravuje rozhodcovské konanie v prípade spotrebiteľských sporov. Došlo ním k odčleneniu rozhodcovského konania týkajúceho sa osobitných prípadov - spotrebiteľských sporov od rozhodcovského konania, v ktorom sa riešia ostatné spory.

10.. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov ( ďalej len „ zákon č. 335/2014 Z. z.“ ), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konanie, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa ods. 2 tohto ust. na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa ods. 3 tohto ust. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobou o zrušenie rozhodcovského konania podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii odkaz na zákon č. 233/1995 Z. z.

11. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie voči žalobkyni ako povinnej, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcie, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

12. Súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že bol žalovaným ako oprávneným podaný návrh na začatie exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku č. SR 00655/11 zo dňa 22.3.2011. V upovedomení o začatí exekúcie bola žalobkyňa ( povinná) oprávnená v rámci exekúcie v lehote na podanie námietok proti exekúcii podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu, ktorým bol práve zákon č. 335/2014 Z. z. V tom čase lehota na podanie námietok bola 14 dní od doručenia od upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle v tom čase účinného zákona č. 233/1995 Z. z. Keďže ust. § 46 ods. 3 zákona č.335/2014 Z. z. zostalo nedotknuté, čo sa týka § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. , žalobkyňa v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o čom svedčí doručenka o prevzatí upovedomenia o začatí exekúcie žalobkyňou z 27.1.2017. Žalobkyňa žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala na súd v lehote 14 dní, t.j. podala ju na súd 7.2.2017 to znamená, že je potrebné skonštatovať, že bola splnená lehota na podanie žaloby v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 335/2014 Z. z. v spojení s ust. zákona č. 233/1995 Z. z.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými

stranami alebo vo vzájomne zmenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania vo veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z., ak zmluvné strany odstúpia od zmluvy, toto odstúpenie sa nedotýka rozhodcovskej doložky, ktorá jej je súčasťou, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

14. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. V konaní sa žalobkyňa domáhala vo vzťahu k žalovanému zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská arbitrážna a.s, ktorý bol vydaný v konaní pod sp. zn. SR 00655/11 dňa 22.3.2011. Na základe tohto rozsudku bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému čiastku 765,23 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z tejto sumy od 5.11.2010 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % z predmetnej sumy od 27.12.2010 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania. Vo zvyšku rozhodcovský súd žalobu zamietol.

16. Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa žalobkyňa dovoľavala zo všetkých dôvodov, ktoré sú upravené v § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. (odsek 14. odôvodnenia rozsudku). Prioritne žalobkyňa poukazovala na pojednávaní v rámci svojho prednesu na to, že predmetnú zmluvu o úvere, kde bola vystavená zmenka a čiastka z vystavenej zmenky bola priznaná rozhodcovským rozsudkom, tak pri nej uvádzala, že ju neuzatvárala z dôvodu povolania tak, ako to prezentuje žalovaný, nakoľko je na invalidnom dôchodku od roku 2003. Trvala na tom, že došlo k začiatku účelu úveru na výkon povolania zo strany žalovaného podvodným spôsobom, nakoľko teda ona určite nežiadala predmetný úver na výkon povolania. Poukazovala na to, že samotná zmluva o úvere je v určitých častiach neplatná. Ide o veľkú sumu, ktorú by mala vrátiť s tým, že si zobrala úver len vo výške 350 eur, ale zrážky na základe vedenej exekúcie jej vykonávajú z dôchodku na základe predmetnej zmluvy o úvere až vo výške 6 109,66 eur, čo je nemysliteľné, že by mala uhradiť predmetnú čiastku, keďže si požičala 350 eur. Poukázala na to, že jej zrážajú na predmetnú zmluvu o úvere od 10.4.2017 36,09 eur mesačne. Čo

sa týkalo procesu uzavierania zmluvy od úvere, tak poukázala na to, že ju uzatvárala v kancelárii u pani Lamošovej. Proces uzatvárania prebiehal tak, že sa dohodli, koľko by jej vyšlo z invalidného dôchodku, ktorý poberala a dohodli sa na splátke. Bola poučená, že pokiaľ nebude predmetný úver splácať, môžu jej exekúciou zrážať zo mzdy. Žalobkyňa trvala na tom, že vôbec nebola poučená, čo je to rozhodcovské konanie, ani doteraz nevie, čo je to rozhodcovský súd. Poukázala na to, že sa jej ozýva nejaká iná spoločnosť CD Consulting s tým, že jej mala Pohotovosť, teda žalovaný odstúpiť predmetnú pohľadávku. Táto spoločnosť ju vyzýva, aby jej niečo aj uhradila. Ona to však spláca už v rámci exekúcie, takže nevidí dôvod, prečo by to mala splácať inému veriteľovi.

17. K otázke uzavretia zmluvy o úvere v spojení s rozhodcovskou doložkou súd vypočul aj svedkyňu, a to Antóniu Lamošovú, ktorá uzvierala za žalovaného so žalobkyňou predmetnú zmluvu o úvere, vrátane rozhodcovskej doložky. Svedkyňa uviedla, že so žalobkyňou spolupracovala dlhé roky, nakoľko si táto brala úvery s tým, že zmluvu uzatvárala na základe platných smerníc a súčasťou zmlúv v čase uzatvorenia zmluvy so žalobkyňou bola aj rozhodcovská doložka. Trvala na tom, že oboznamovala klienta, že pokiaľ dôjde k nejakému sporu, tak tento sa bude riešiť na rozhodcovskom súde, že je to súd, ktorý je zrýchlený s tým, že tie spory sa riešia rýchlejšie. Poukázala na to, že ku konkrétnej zmluve sa uzatvárala aj zmenka s tým, že to bola ona, ktorá dávala podpisovať túto zmenku klientom. Klient dostával zmluvu, zmluva išla na overenie podpisu, mohol si ju prečítať, mohol sa s ňou oboznámiť s tým, že žalobkyňa predmetnú zmluvu v podstate musela poznať, nakoľko sa uzatvárali viaceré zmluvy s ňou. Na otázku súdu, či mala žalobkyňa v procese uzatvárania zmluvy od úvere ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky, svedkyňa jednoznačne uviedla: „Mohla nepodpísať zmluvu. Ak by nepodpísala, nedostane peniaze“. Ďalej táto svedkyňa na otázku súdu, aby sa vyjadrila ku konkrétnej zmluve o úvere, ktorá je predmetom sporu so žalobkyňou, kto vypisoval v zmluve štvorček, na čo sa finančné prostriedky poskytujú, kde je u žalobkyne zaškrtnuté, že na výkon povolania, tak táto upresnila, že uvedené vypisovala ona. Nepamätá si, prečo zaškrtnula povolanie, ale bolo to určite na základe nejakých smerníc, kde sa mal vyznačiť účel. Ešte doplnila na predmetnú otázku, že v tom čase boli úvery, ktoré sa poskytovali iba účelovo a v tom prípade sa zaškrtoval, účel úveru na základe toho, že spoločnosť vydala smernice, z ktorých bolo zrejmé, na aký účel bude úver poskytnutý. Na otázku súdu, či mohol klient ovplyvniť jednotlivé body zmluvy od úvere, svedkyňa uviedla, že nemohol, pretože zmluva bola predtlačená. On mohol súhlasiť alebo nesúhlasiť s týmito podmienkami. Ďalej, čo sa týkalo zmenky, akým spôsobom prebiehalo vyplňanie zmenky, či bol oboznámený klient čo zmenka je, tak svedkyňa uviedla, že zmenka sa vypisovala pri uzatváraní zmluvy. Ako taká bola viazaná na číslo zmluvy a používala sa v prípade, kedy klient nehradil poskytnutý úver. Svedkyňa uvádzala, že klientom vysvetľovali, že je to v prípade vymáhania nástroj, cez ktorý sa budú vymáhať peniaze, ktoré budú v danom čase dlžiť. Preto sa tam nevypisovala presná suma. Zmenka bola takisto súčasťou zmluvy.

18. Žalovaný si uplatnil v rozhodcovskom konaní nárok zo zmenky v spojení s uzavretou zmluvou o úvere so žalobkyňou zo dňa 30.11.2009. Uvedený právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským. Nakoľko zmluva o úvere je svojim charakterom spotrebiteľská zmluva. Jej účastníkmi boli na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Súd na uvedenom trvá aj napriek tej skutočnosti, že žalovaný v rámci uzavretia predmetnej zmluvy vyplnil, že mali byť finančné prostriedky poskytnuté žalobkyňi na výkon povolania. Aj zástupkyňa žalovaného, ktorú súd vypočul a ktorá za žalovaného zmluvu so žalobkyňou uzatvárala, potvrdila, že žalobkyňa v čase uzatvárania tejto zmluvy o úvere bola invalidným dôchodcom, a že tento postup, čo je potrebné zaškrtnúť v rámci účelu, mali stanovený obchodní zástupcovia žalovaného v zmysle smerníc, t. j. aký účel zaškrtnúť v prípade, že ide o invalidných dôchodcov. Podľa názoru súdu išlo o klamlivé konanie žalovaného, v rozpore s dobrými mravmi, a ako také nemôže požívať právnu ochranu. Súd trvá na tom, že žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ a úver jej nebol poskytnutý na výkon povolania, ale ako fyzickej osobe nepodnikateľovi, invalidnému dôchodcovi a to na osobnú potrebu - nákup chladničky, práčky dreva, tak ako uvádzala žalobkyňa v jej výpovedi..

19. Právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť odvodzoval žalovaný, ako aj rozhodcovský súd z rozhodcovskej zmluvy. Nepreukázané sú tvrdenia žalovaného, že medzi ním a žalobkyňou bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej zmluvy o úvere číslo 609000145. Bolo preukázané zmluvou o úvere v spojení s všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru ako súčasťou zmluvy o úvere, že v bode 15. týchto podmienok bola upravená rozhodcovská doložka ako súčasť zmluvy. Podľa bodu 15. týchto podmienok

všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 602300052, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takejto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na tomto súde a rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu ( zákon č. 99/1963 Zb. OSP ) .

Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahoch uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

20. Žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko rozhodcovská doložka bola vopred naformulovaná, predložená na podpis žalobkyni v rámci uzavretej zmluvy od úvere. Rovnako samotná zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky s tým, že miesto rozhodcovského konania v rozhodcovskej doložke jednostranne stanovil dodávateľ, ktorý vybral jediného rozhodcu, s ktorým je pravdepodobne v zmluvnom vzťahu a tento šablónovite rozhoduje o jej právach. Rovnako pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva.

21. Právomoc rozhodcovského súdu sa zakladá rozhodcovskou zmluvou, t.j. dohodou medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v zmluvnom alebo inom právnom vzťahu s rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Keďže žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd sa prioritne zaoberal otázkou, či bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi. Pri posudzovaní jej platnosti vychádzal z ust. § 3, 4, 5 zákona č. 244/2002 Z. z. ( tieto ust. tohto zákona je potrebné použiť v zmysle prechodných ust. § 73 od. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. ). Z obsahu pripojeného spisu teda vyplýva, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky v zmluve, ktorá je teda uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom vôle zmluvných strán. Súd uvedenú rozhodcovskú doložku posúdil ako spotrebiteľskú, pretože má spojitosť a nadväznosť práve so zmluvou o úvere pri uzatváraní ktorej žalovaný vystupoval ako dodávateľ a žalobkyňa podľa názoru súdu ako spotrebiteľ

22. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ( ďalej len „ neprijateľná podmienka „ ).

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára, že rozhodcovská zmluva uzavretá vo forme rozhodcovskej doložky ako súčasť zmluvy o úvere nebola individuálne dojednaná, nakoľko z výsluchu žalobkyne, ako aj svedkyne, ktorý konala za žalovaného v procese uzavierania zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy vyplynulo, že žalobkyňa nemohla v žiadnom smere ovplyvniť obsah samotnej rozhodcovskej doložky a zároveň bola povinná uzavrieť zmluvu o úvere s takouto rozhodcovskou doložkou, ktorá mala zakladať právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci. To znamená, že rozhodcovská zmluva bola jednou z neodmysliteľných podmienok uzavretia samotnej úverovej zmluvy, bez prístúpenia ktorej spotrebiteľ nemal možnosť uzavrieť samotnú spotrebiteľskú zmluvu o úvere a nemohol tým získať finančné prostriedky, ktoré mu mali byť poskytnuté na základe zmluvy o úvere. Súd je toho názoru, že nedošlo v danom prípade k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej doložky a preto môže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ.

24. Podľa názoru súdu uzatvorením rozhodcovskej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky viažúcej sa k predmetnej zmluve o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si žalobkyňa ako spotrebiteľ jednoznačne zhoršila svoje zmluvné postavenie. Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jej bydliska na Okresnom súde Martin, teda v Martine, a to podľa príslušných ustanovení, v tom čase OSP s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie, než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 1, ods. 4 písm. r) OZ). Ide aj z dôvodu, že oprávnený, teda v danom prípade žalovaný si priamo a autoritatívne v preformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy možnosť výberu, či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému súdu SR. Právo výberu, akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh. Teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so žalobkyňou riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. Žalobkyňa na rozdiel od žalovaného nemohla nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, ani výber osoby rozhodcu. Táto zmluva predstavuje príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane spotrebiteľovi. Spotrebiteľskú zmluvu, ani všeobecné podmienky nemohla žalobkyňa ovplyvniť, nijako zmeniť, upraviť, nakoľko bola vopred preformulovaná a v takomto znení predložená žalobkyňi ako spotrebiteľovi. Uvedené platí bez ohľadu na to, či je v rozhodcovskej zmluve možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd dohodnutá alternatívne alebo výlučne, nakoľko aj v prípade alternatívy, ak má podnikateľ možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd, znamená to podstatné zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Z tohto dôvodu súd bol toho názoru, že rozhodcovská zmluva uzavretá vo forme rozhodcovskej doložky nebola platne uzavretá. Ide o neplatný právny úkon a nakoľko právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone, aj rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, a preto je nulitným právnym aktom, ktorý nespôsobuje žiadne právne účinky. Súd preto rozsudok Rozhodcovského súdu vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská arbitrážna a.s. v konaní vedenom pod spisovou značkou SR 00655/11 zo dňa 22.3.2011 zrušil. Vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže sa jedná o nulitný právny akt, sa súd nezaoberal ďalšími právnymi argumentmi žalobkyne pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal

plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

26. Zároveň súd vo výroku rozsudku rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 331,50 eur podľa položky 3 Sadzobníka poplatkov ako prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov . Žalobkyňa bola v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku, nakoľko ide o spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv a zároveň bola v konaní úspešná, súd jej žalobe vyhovel. Preto podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaplatí žalovaný celý poplatok, nakoľko bol v konaní neúspešný a nebol od platenia súdnych poplatkov oslobodený.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok ) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.